

Městský soud v Praze

Slezská 2000/9

120 00 Praha 2-Vinohrady

V Brně dne 4. 10. 2020

Spisová značka: 8 A 105/2020

Žalobkyně: **XXXX**

Právní zástupce: **Mgr. David Zahumenský**, advokát se sídlem AK třída Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno

Odpůrce č. 1: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2

Odpůrce č. 2: **Vláda ČR – Úřad vlády Nábřeží Edvarda Beneše 4, 118 01 Malá Strana.**

1

Změna původního návrhu na zrušení:

Opatření obecné povahy Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 23. září 2020, č. j.: MZDR 20581/2020-11/MIN/KAN

Elektronicky

Přílohy:

- *Nově přijaté krizové opatření a mimořádné opatření ministerstva*

I.

[1] Žalobkyně podala žalobu, které byla podle sdělení na Infocentru přidělena sp. zn. **8 A 105/2020**.

[2] Odpůrce přijal dne 2. října 2020 nové opatření č. j.: MZDR 20581/2020-12/MIN/KAN, které ruší původní přijaté opatření. V zásadě jsou zachovány velmi obdobné zákazy a příkazy jako v původním opatření, pouze regulace přítomnosti veřejnosti v provozovnách stravovacích služeb byla přenesena do přijatého usnesením vlády ze dne 30. září 2020 č. 958.

[3] **Žalobkyně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu navrhuje, aby soud připustil změnu žaloby tak, že jsou nově napadány aktuálně platné opatření prvního odpůrce ze dne 2. října 2020 č. j.: MZDR 20581/2020-12/MIN/KANA** krizové opatření druhého odpůrce přijaté usnesením vlády ze dne 30. září 2020 č. 958.

[4] Je v zájmu práva na přístup k soudní ochraně žalobce, aby soud připustil změnu žaloby – **k tomu viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. června 2020, ve věci sp. zn. 6 As 88/2020, kde NSS judikoval:**

„Stěžovatelé navrhli změnu návrhu krátce po zahájení řízení a v řízení se do té doby nestalo nic, co by městskému soudu bránilo vést řízení o změněném návrhu. Nelze ovšem akceptovat úvahu soudu, podle níž jediným výsledkem řízení před městským soudem bylo odmítnutí návrhu, a to bránilo připuštění změny návrhu. Je-li odmítnutí návrhu důsledkem mj. nepřipuštění změny návrhu, nemůže být současně jeho příčinou. Nehledě na to, že právě tomuto výsledku navrhovatelé svým požadavkem na změnu návrhu čelili. [56] Závěr městského soudu, že původním návrhem stěžovatelé napadli pouze první mimořádné opatření a tím jednoznačně a nezměnitelně vymezili předmět řízení, pak nereflktuje skutečnost, že v době podání původního návrhu stěžovatelé jiné mimořádné opatření napadnout ani nemohli, protože ještě neexistovalo.

Obstát nemůže ani doporučení městského soudu, podle něhož mohli stěžovatelé proti druhému mimořádnému opatření podat samostatný návrh na jeho zrušení. V situaci, kdy byla v době vyhlášeného nouzového stavu mimořádná opatření v poměrně krátkých intervalech rušena a nahrazována novými, by nemuselo být možné dosáhnout meritorního přezkumu žádného takového opatření, protože každé by bylo zrušeno a nahrazeno novým dříve, než by o něm soud stihl rozhodnout. Zohlednit je třeba i vliv případného podání nového návrhu na délku řízení. Stěžovatelé dne 26. 3. 2020 řádně zahájili řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Pokud by soud změnu návrhu připustil, lze očekávat, že by rozhodl ve věci dříve, než v případě pozdějšího podání nového návrhu, protože podle § 56 odst. 1 s. ř. s. soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly. [58] Podstatné přitom není ani tvrzení odpůrce ve vyjádření ke kasační stížnosti, že účelem vydávání nových

*mimořádných opatření nebylo blokovat jejich případný přezkum. **Stěžejní pro posouzení věci bylo, že k tomuto nahrazování docházelo v rychlém sledu obsahově srovnatelnými opatřeními.***

[5] Je nutné konstatovat, že minimálně v rozsahu čl. II bodu 4 je krizové opatření rovněž opatřením obecné povahy. Jedná se ostatně o kontinuální regulaci navazující na původní regulaci v původně návrhem žalobkyně napadeném opatření obecné povahy Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 23. září 2020, č. j.: MZDR 20581/2020-11/MIN/KAN.

[6] Žalobkyně poukazuje na judikaturu Ústavního soudu, který již závazně judikoval, že **v případně se jedná o opatření obecné povahy „a to i z materiálního hlediska“ (bod 38 usnesení Pl. ÚS 11/20).**

[7] **Ostatně podle Ústavního soudu i opatření, které je formálně právním předpisem (vyhláška) může být materiálně opatření obecné povahy (Pl.ÚS 14/07 ze dne 19. 11. 2008, N 198/51 SbNU 409).**

[8] Tady je na místě připomenout úsloví, které sám Ústavní soud s oblibou ve své rozhodovací praxi využívá a podle kterého „Když něco vypadá, plave a kváká jako kachna, bude to patrně kachna.“

[9] **Ostatně i Nejvyšší správní soud připustil, že není vyloučeno, aby krizové opatření vlády bylo opatřením obecné povahy (viz rozsudek č.j. 2 As 141/2020 – 62).** Jinak žalobkyně odkazuje na již uplatněnou argumentaci, vč. absence odůvodnění.

[10] **Ostatně je úkolem správních soudů, aby zaujaly takový výklad, který jednotlivci zajistí k dispozici efektivní vnitrostátní prostředek nápravy ve smyslu čl. 13 Úmluvy.** Generální tajemník Rady Evropy poznamenal, že jakákoli nouzová opatření „**by měla být v souladu s ústavou [...] a případně podléhat přezkumu ústavním soudem**“. (Respecting democracy, rule of law and human rights in the framework of the COVID-19 sanitary crisis - 7 April 2020). Benátská komise zdůraznila ve stanovisku z 16. 4. 2020 (CDL-PI(2020)003) význam soudního přezkumu, pokud jde o vyhlášení a prodloužení nouzového stavu. Ve svém stanovisku CDL-AD(2011)049 Benátská komise zdůrazňuje, že "**vládní agentury musí fungovat v rámci zákona a jejich opatření musí podléhat soudnímu přezkumu**".

[11] Žalobkyně proto navrhuje, aby Ústavní soud připustil změnu návrhu tak, že je nově napadáno opatření obecné povahy odpůrce ze dne 2. října 2020 č. j.: MZDR 20581/2020-12/MIN/KAN a krizové opatření vlády přijaté usnesením vlády ze dne 30. září 2020 č. 958.

[12] **Žalobkyně navrhuje, aby tato opatření obecné povahy byla zrušena a aby jí byla přiznána náhrada nákladů řízení.**

Žalobkyně